

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๑/๒๕๖๖

วันที่ ๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นางไพเราะ ศุภโสภณ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดิน โฉนดเลขที่ ๖๐๗๖ ตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้รับคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขบ ๕๕๒๐๔/๕๑๓๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง เนื่องจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนจากละอองเเกสรต้นรูปฤษี ที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยผู้ที่อยู่ในสถานที่อยู่อาศัยของผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับคำสั่งไว้แทน ปรากฏหลักฐานตามสำเนาคำสั่ง ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน กรมนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๖๗๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๖๗๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๒๐๔/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ส่งเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาออกคำสั่ง ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๖๗๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๖.๐๕/๖ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นายชยพล วิริยะประเสริฐ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๙-๑/๒๕๖๖ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดิน โฉนดเลขที่ ๖๐๗๖ ตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ถูกร้องเรียนจากประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงว่า ได้รับความเดือดร้อนจากละอองเเกสรของต้นรูปฤษี ซึ่งขึ้นอยู่ในบริเวณที่ดินของผู้อุทธรณ์ ปลิวมาติดขึ้นส่วนของงานที่ผลิต ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและมีคำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไข แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ จึงใช้อำนาจมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้แก้ไข เหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดขึ้น ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และทุเลาการบังคับตามคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) เหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดขึ้นนั้น มาจากเหตุธรรมชาติและเกิดขึ้นมานาน และเป็นไปตามฤดูกาล ๒) ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่มีการออกบันทึกตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนดำเนินการออกคำสั่ง และเห็นว่าเหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดขึ้น ไม่เข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๓) กรณีที่เกิดขึ้นสามารถเทียบเคียงได้ตามมาตรา ๑๓๓๙ วรรคแรก และมาตรา ๑๓๔๐ วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๐๖๒/๒๕๓๗ เนื่องจากเป็นเหตุที่เกิดตามธรรมชาติและเป็นธรรมดาอยู่แล้ว เจ้าของที่ดินจำต้องรับสภาพนั้น ๔) ผู้อุทธรณ์ได้แก้ไขปัญหามาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยปรับพื้นที่ประมาณ ๑๓ ไร่เศษ แล้ววางวัชพืชรวมทั้งต้นรูปฤษี และปลูกต้นไม้ยืนต้น แต่หลังจากปรับปรุงได้ประมาณ ๖ - ๗ เดือน เกิดมีน้ำท่วมขัง และต้นรูปฤษีขึ้นใหม่อีก ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้สอบถามถึงวิธีการและแนวทางกำจัดต้นรูปฤษีจากนักวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับคำตอบว่า ไม่สามารถใช้ยาฆ่าหญ้ากำจัดได้ และการกำจัดทำได้เพียงชั่วคราว ต้นรูปฤษีจะกลับขึ้นมามีอย่างรวดเร็ว และปัจจุบันได้หารือกับผู้ร้องเรียนเพื่อหาแนวทางแก้ไขเหตุดังกล่าวแล้ว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้จัดทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่ง ตามที่อุทธรณ์นี้ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ มีประชาชนร้องเรียนกับทางเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อว่า ได้รับความเดือดร้อนจากละอองของต้นรูปฤษีปลิวมาติดขึ้นงาน ตามบันทึกข้อความ ที่ ๒๖๗๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ระบุว่า เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อลงพื้นที่ ตรวจสอบข้อเท็จจริงบริเวณสถานที่ของผู้ร้องเรียน โดยไม่สามารถเข้าไปถึงพื้นที่ของผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากมีรั้วปิดกั้น พื้นที่ไว้ พบว่า มีละอองเเกสรของต้นรูปฤษีปลิวมาติดขึ้นงานของผู้ร้องเรียนเป็นจำนวนมาก จากการสังเกตในพื้นที่ของผู้อุทธรณ์มีวัชพืชและต้นรูปฤษีขึ้นเต็มพื้นที่และมีร่องน้ำบางส่วน โดยเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อได้ติดต่อไปยังผู้อุทธรณ์และแจ้งถึงปัญหาให้ทราบ พร้อมทั้งแนะนำถึงวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นและช่องทางการติดต่อกับผู้ได้รับผลกระทบ ซึ่งทางผู้อุทธรณ์รับทราบถึงปัญหาและยินดีจะประสานไปยังผู้ได้รับผลกระทบต่อไป ตามบันทึกข้อความที่ ๒๘๔๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ระบุว่า วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อโทรศัพท์ประสานงานไปยังผู้อุทธรณ์ เพื่อสอบถามถึงการแก้ไขปัญหาคาเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ยังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขและไม่มีกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแก้ไข เนื่องจากเป็นที่ดินผืนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายสูง จึงยังไม่สามารถเข้าดำเนินการได้ ประกอบกับอยู่ระหว่างหาวิธีการแก้ไข เหตุเดือดร้อนรำคาญ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้ ทั้งนี้ ตามบันทึกข้อความที่ ๓๐๙๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ระบุว่า วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ รายงานผลการดำเนินการแก้ไข และวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อได้ประสานงานไปยังผู้ร้องเรียนทราบว่า ผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์ได้ติดต่อประสานงานกันแล้ว และมีแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันคือ จะกันตาข่ายพรางแสง (สแลน) เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากละอองเเกสร

ของต้นรูปฤษี...

ของต้นรูปฤษีที่ปลิวเข้ามายังสถานที่ของผู้ร้องเรียนอีก

ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ พบว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดิน มีพื้นที่ประมาณ ๑๓ ไร่เศษ เป็นที่นาเก่า ลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีวัชพืช และต้นรูปฤษีขึ้นเต็มพื้นที่ ในอดีตเคยมีปัญหาเกี่ยวกับน้ำในพื้นที่ไหลเข้าไปในพื้นที่ด้านข้าง ผู้อุทธรณ์จึงทำการไถกลบ และปรับพื้นที่เพื่อปลูกต้นไม้ ประเภทไม้ยืนต้น แต่เนื่องจากพื้นที่รอบ ๆ ที่ดินของผู้อุทธรณ์มีการปรับพื้นที่ ปลูกสร้างอาคารต่าง ๆ ทำให้ที่ดินของผู้อุทธรณ์เป็นที่ต่ำ น้ำจึงไหลเข้าที่ดินของผู้อุทธรณ์ ต้นไม้ที่ปลูกไว้ตาย จนหมด และต้นรูปฤษีเจริญเติบโตขึ้นมาใหม่ จากการสอบถามผู้ร้องเรียนทราบว่า ผู้ร้องเรียนประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนโลหะสำหรับรถยนต์ โดยสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดที่ดินของผู้อุทธรณ์ อาคารเก็บชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ใกล้กับที่ดินของผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากละอองเเกสรของต้นรูปฤษี ปลิวเข้ามาทางหน้าต่างและประตูทางเข้าช่องทางลำเลียงผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะคล้ายอุโมงค์ ซึ่งเป็นบริเวณที่ละอองเเกสรของต้นรูปฤษีปลิวเข้ามาทางประตูของอาคารเก็บชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ช่วงเวลาที่ลมพัดมาจากที่ดินของผู้อุทธรณ์ โดยผู้ร้องเรียนได้ทำการป้องกันโดยการปิดหน้าต่างอาคารเก็บผลิตภัณฑ์ กำจัดละอองเเกสรของต้นรูปฤษีที่ติดชิ้นงาน ทำการกวาดหรือใช้เครื่องดูดออก และจะทำการติดตั้งตาข่ายพรางแสง (สแลน) เพื่อป้องกันละอองเเกสรของต้นรูปฤษี โดยผู้อุทธรณ์เสนอจะช่วยเหลือในเรื่องค่าใช้จ่าย จากการตรวจสอบข้อเท็จจริง ของศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี พบว่า ผู้อุทธรณ์และผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลตรงกัน และจากสภาพแวดล้อมที่สถานประกอบกิจการ ของผู้ร้องเรียนอยู่ติดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ที่มีต้นรูปฤษีขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก และทิศทางลม จะพัดจากที่ดินของผู้อุทธรณ์มายังสถานประกอบกิจการของผู้ร้องเรียนในช่วงที่ต้นรูปฤษีออกดอก ผู้ร้องเรียน ได้รับผลกระทบจากละอองเเกสรของต้นรูปฤษีจริง โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลกระทบที่เกิดกับผลิตภัณฑ์ ของผู้ร้องเรียน และไม่มีข้อมูลที่บ่งชี้ว่า เป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย แล้ว

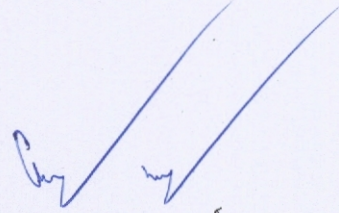
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๐๗๖ ตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ประมาณ ๑๓ ไร่เศษ ลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีวัชพืชและต้นรูปฤษี ขึ้นเต็มพื้นที่ ในอดีตเคยมีปัญหาเกี่ยวกับน้ำในพื้นที่ไหลเข้าไปในพื้นที่ด้านข้าง ผู้อุทธรณ์จึงทำการไถกลบ และปรับพื้นที่เพื่อปลูกต้นไม้ ประเภทไม้ยืนต้น แต่เนื่องจากพื้นที่รอบ ๆ ที่ดินของผู้อุทธรณ์มีการปรับพื้นที่ ปลูกสร้างอาคารต่าง ๆ ทำให้ที่ดินของผู้อุทธรณ์เป็นที่ต่ำ น้ำจึงไหลเข้าที่ดินของผู้อุทธรณ์ ต้นไม้ที่ปลูกไว้จึงตาย จนหมด และทำให้ต้นรูปฤษีเจริญเติบโตขึ้นมาใหม่ เมื่อมีประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงที่เป็นสถานประกอบกิจการ ผลิตชิ้นส่วนโลหะสำหรับรถยนต์ ที่ตั้งอยู่ติดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่า ได้รับผลกระทบจากละอองเเกสร ของต้นรูปฤษีที่ขึ้นในที่ดินของผู้อุทธรณ์ ปลิวมาติดชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ จึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ลงตรวจสอบข้อเท็จจริง และได้ประสานไปยังผู้อุทธรณ์เพื่อแนะนำให้แก้ไขปรับปรุง แต่ไม่ได้ออกแบบตรวจสอบแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด ซึ่งจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี พบว่า จากสภาพแวดล้อมที่ปรากฏ สถานประกอบกิจการ ของผู้ร้องเรียนอยู่ติดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ที่มีต้นรูปฤษีขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก โดยทิศทางของลม จะพัดจากที่ดินของผู้อุทธรณ์มายังสถานประกอบกิจการของผู้ร้องเรียนในช่วงที่ต้นรูปฤษีออกดอก ผู้ร้องเรียน จึงได้รับผลกระทบจากละอองเเกสรของต้นรูปฤษีจริง โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นเกิดกับผลิตภัณฑ์ของผู้ร้องเรียน และไม่มีข้อมูลที่บ่งชี้ว่า เป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้

คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพิจารณาพุทธมณฑลได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๒๐๔/๕๑๓๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ กำหนดไว้ว่า “ในพระราชบัญญัตินี้... “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า... (๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล...” มาตรา ๒๕ กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในระยะเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อมีคำสั่ง ที่ ๑๕๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี กำหนดไว้ว่า “... ๑. การควบคุม กำกับ ดูแลส่วนราชการ... ๒) นางสาวสุพิชฌาย์ ปานผดุง ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี มีอำนาจควบคุม กำกับดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประกอบด้วย (๑) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม... ๒. ขอบเขตการมอบอำนาจ... ๒) กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ คำสั่ง มติ หรือหนังสือสั่งการ ในเรื่องใดที่กำหนดให้นายกเทศมนตรีเป็นเจ้าพนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียนหรือฐานะอื่นใด ในลักษณะเดียวกันนั้น ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเป็นผู้มีฐานะตำแหน่งและมีอำนาจหน้าที่นั้น แทนนายกเทศมนตรีด้วย เว้นแต่ที่มีบทบัญญัติหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะตัวของนายกเทศมนตรี...” ในขณะที่ออกคำสั่ง นางสาวสุพิชฌาย์ ปานผดุง ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี จึงมีอำนาจในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สามารถพิจารณา และออกคำสั่งทางปกครองได้ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากละอองเธรสของต้นธูปฤๅษี ที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของ ปลิวไปติดขึ้นส่วนผลิตภัณฑ์ของสถานประกอบการที่อยู่ข้างเคียง โดยไม่มีข้อมูลที่บ่งชี้ว่า เป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างไร จึงยังถือไม่ได้ว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ เข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน สั่งให้ผู้อุทธรณ์ แก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น คำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๒๐๔/๕๑๓๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๒๐๔/๕๑๓๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕

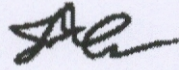
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

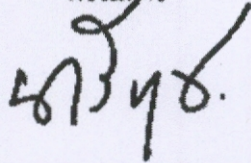
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

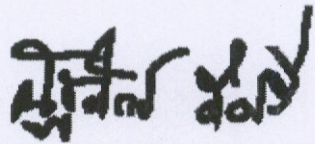
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

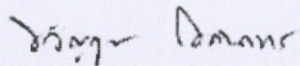
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

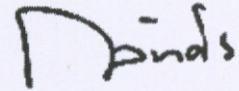
(นายณัฐกัย ทิศรี)

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

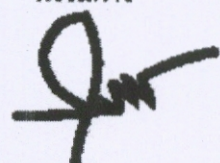
(นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

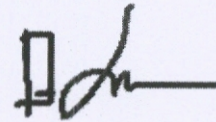
(นางสาวกัลยาศิริ กลั่นอวล)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

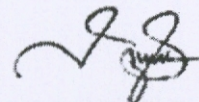
(นายสุนท แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางอรทัย หวังวิวัฒนา)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายสมชาย ตู้ง)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ